

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I és S Z É P I R O D A L M I L A P

Szerkesztőség Kényes utca 175.
Kiadóhivatal

Selyem-utca 240. sz. szám.

Deutsensmid János kereskedése.

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel.

Egyes számok kaphatók.

Deutsensmid János kereskedésében.

Németország konyha-kertészete a mienkkel szemben.

I.

Épenséggel nem tagadhatjuk, hogy az utolsó évtized alatt hazánk mezőgazdaságának egyik leghasznosabb ága, a konyhakertészet is némi fejlődést mutathat föl. A külföld, különösen Németország, messze túlhalad hennünket e tekintetben is s jó példákkal jár elől. A rossz példa ragadós voltát mindenki ismeri s vajon nem lehetne-e egyszer megfordítani a dolgot s a jó példát követni. De szóljunk Németország konyhakertészetről.

Németországban a sűrű lakosság a népesebb helyek, a városok fejlődése is előidéző oka annak, hogy ezek közelében a belterjes gazdálkodás egészen átváltozott kertgazdasággá, de ezen irányt nemcsak a nagy városok közelében tapasztalhatni, hanem

feltalálható az a városoktól távol is azon esetben, ha a termelési hely közel esik a vasuti állomásokhoz.

Ezek a helyek azonban nem annyira a saját, vagy a környék fogyasztása céljából termelnek zöldséget, hanem termelnek oly célból, hogy nyersterményeiket a különösen Dél- és Közép-Németországban létesült és létesülő »zöldségszárító-, aszaló- s konzerváló gyárak» dolgozzák fel. Nagymérvű ugyan a napi fogyasztást fedező zöldségtermelés is, úgy hogy például, Halle környékén mint egy két órányitávolságból is szállítanak kényesebb zöldségféléket, míg tartósabb termékeiket, messze vidékről küldik. A zöldségtermelést mindazonáltal arra a fokra, a hol most van, egyedül az aszaló- s konzervgyárak létesülése emelte a mai fokra.

Jól elkészített szárított zöldségfélék a friss zöldségtől alig adnak különböző táplálékot, melyek leginkább kórházakban, fogházakban, hajókon,

intézetekben, vendéglőkben, kaszárnyákban stb. alkalmaztatnak a téli hónapok alatt. Ezen helyeken ugyanis hol oly nagymérvű a fogyasztás, nem lehet a nagy költség miatt a zöldséget friss állapotban hetekre beszerezni, de meg a pincézett zöldség sokba is kerül, azonkívül jöhet eshetőség arra is, hogy a piac egy napra kiürül s nem bírja fedezni például a petrezselyemkészletet, másrészt meg némely nagy fogyasztó helyen nincsenek vagy épenséggel nem lehet berendezni olyan helyiségeket (a hajókon), hol a nagymennyiségű 5—9 óra számított zöldségfélék a romlás kizárásával elhelyezhetőek lennének. Az asztalt, konzervált zöldségre tehát ilyen helyeken pótolhatlan szükség van. Előnye igen sok van. Nevezetesen szárított állapotban aránylag kis helyre igen sok elraktározható, miután nedvessége nincs, a romlásnak is alig van alávetve, míg a friss és nedvdus zöldség kevés ideig tartható

T Á R C Z A.

Paula titka.

Írta: MERKEDÉS.

Egyik levélke a másik után tűnt el borítékjában: Paula előkelő, fehér kezeskejével ráirta a címet, sebesen folytatva munkáját. Majd megállt egy pillanatra, felémelt egy kis kartont, letette a tollat, elmosolyodott és nézte.

Talán százszor is elolvasta ezt az eljegyzési lapot, mely a barátoknak és rokonnak tudtára lesz adandó, hogy ifjúkori álma, mely oly régen hitegette, végre megvalósult. E tudósítás hideg, kiegyensúlyozott szavaiban befoglalta a kedves, boldog jövőt, a remény és szerelem költészetét. Három napja van még a boldog pillanatig és maga sem tudja elhinni.

Reményeinek teljesülését oly távolinak oly nehéznek érezzük.

— Édes Umbertóm! sóhajtá a leánya, és kimondhatatlan boldog mosoly ragyogott kedves üde arcán; ábrándos tekintetű egy pontra szegezve nézett, mintha az ismeretlen jövő titkait fürkészné. Megrázkodott, szöke

fejecskejét megingatta, aztán folytatta munkáját.

Mikor az utolsó levél is megtért társai közé, az órára tekintve, szeme egy elegans keretű képen pillent meg; hosszan elmerült a kép szemléletébe, s a boldog mosoly, mely rozsas őszinte arcán ragyogott eltűnt, és tiszta, sima homlokára a bú árnya ült.

Atyjára gondolt, ki egyedül marad gazdag lakásában, szegény öreg atyjára, s mindazokra, akik őt elhagyták.

Anyja régen elhalt; nővere, Julia, a szöke leánya, kinek képét előbb elnézte, a kolostor falai közé zárkozott, virágzó ifjúságát, tökéletes szépségét, meleg, szenvedélyes szívét Istennek szentelte, hogy szabaduljon a világ örömeitől, bánatától.

S most ő is elmegy Umbertóval, apa egyedül marad, gyermekei nélkül.

— Szegény Julia! — susogá, nővere képét ajkaival érintve, — szegény Julia!

Egy pillanatig még elnézte az ifjú apáca bánatos képét... de az eljegyzési kártyák fehér lapjának láttára újból élénk lett, arca felragyogott, mint a napsugar, elmosolyodott, felszárította rozsas arcán végig perdelő könyeit, gyorsan felkelt s újból az órára nézett.

— Csak két óra — gondola magában

— Umberto öt előtt nem jó, úgy mondta tegnap, felkereshetem Mariót, azalatt talán utolsó látogatásom lesz, melyet mint leány teszek — — aztán ugryis sokkal ritkábban fogom láthatni, hogy fel ne tűnjék Umbertonak, ha nem lennek elég óvatos; tegnap is oly különös volt tekintete, mikor kérdezett, hova megyek?

Könnyed pir futotta be e gondolatra arcát, szobájába tért, feltette kalapját s behívta komornáját.

— Kész a koesi? — kérdé.

— Igen kisasszony ha parancsolja indulhatunk.

— Elkészített mindent? a csomagokat? a kosarat?

— Minden rendben, kisasszony. Paula keztyűt húzott s követte a komornáját.

Alig hogy a koesi kigördült a palotából, az áttelleni kapu mélyéből egy férfi hagyta el rejtékhelyét, s bérkoesiba vetve magát, így szólt a koesishoz:

— Amint mondtam.

A bérkoesi ügetni kezdett a hintó nyomában, melyben Paula és komornája távoztak.

Végre hát megtudom, hova jár oly gyakran, — gondola Umberto, a koesi szögletébe húzódva, — megtudom e titkos utak célját, melyekről maga nem szól, s ha

el a nélkül, hogy belőle nagy százalék el ne romolnék. Aztán meg nem mindenki van azon kellemes helyzetben, hogy magának Olaszországból hozasson a téli hónapokban zöldségfélét, de még a tél előrehaladtával a zöldség — ha nem romlik is el — veszt izéből, szálkás lesz és elpodvásodik s ilykép alig lehet valami hasznát venni. A szárított zöldség és a zöldségkonzervek között azért mindig kell tudnunk a különbséget, mert míg a szárított zöldséget magunk is előállíthatjuk, addig a konzerveket gyárak készíti s így természetesen drágábbak is kerül azokat használni.

A zöldségkonzerv mindenesetre sokkal előnyösebb és jobb, mint a szárított zöldség s ép azért nem ajánlható eléggé, hogy a konyhakertészek maguk is megtanulják a gyártását, vagy ha ez nem volna rögtönösen kivihető, illetve elsajátítható, akkor alakítanának szövetkezetet, mely azután egy kis aszaló- és konzervgyárat könnyen elláthat. Ilyen szövetkezes történt a közelmúltban Württembergben és Magdeburgban; az utóbbi helyen azon különbséget, hogy a gazdák egy központra szállították terményeiket s ott azután részarányos jutalékban részesültek.

A németországi gyárak programja a következő:

A gyáros vagy vállalkozó a termelőktől súly szerint veszi a zöldségfélét. A termelő ez által nagy hasz-

not élvez; mert kétszer-háromszor akkora jövedelmet vehet ki a földből, mint ha azt más mezőgazdasági termékkel használta volna ki. Ezen szövetkezeseknek a mellett az az előnye is megvan, hogy tökerizikóval abszolúte nem jár, s nagyon kicsinyben — egy aszalóval — is megkezdhető. Ha azután az üzem megindulással folytonosan találnak munkát akkor könnyen fokozható a kereslet mérvéhez képest, olyannyira, hogy az egyszerű aszalás gyári üzemmé is válhatik. Hazánkban, hol a zöldségtermelésre minden körülmény kedvező, a fontos dolgot behozni óriási haszonnal járna. De meg követhetők Németország példáját is, mely a zöldségkonzerv- és a szárított zöldséggel elsősorban a hadsereg élelmezésénél tett próbát s mint a következmények bizonyítják, teljes sikerrel. A német hadseregnél ma már a szárított zöldségnek és a konzerveknek nagy fontosságot tulajdonítanak. Ami könnyen kimagyarázható, mivel első sorban kis helyen elfér, gyorsan felhasználható, s mivel már kikészítésekor meglett pároltatva, ép oly izletes és tápláló, mint a friss zöldség!

Az aszalásnál a hő behatása alatt a friss zöldségből a nedvesség nagy része elvonatik ennek folytán oly állapotba kerül a zöldség, hogy évekig eltarthat, a nélkül, hogy izéből jóságából vesztene — ha száraz helyen vizez vesz magába s romlásnak indul.

A napon való szárítás nem vezet biztos eredményre, mivel a zöldségfélék 70—90 százalék nedvességét alig bírják eltávolítani de meg bárhogyan védjük is azokat a legyek ellen, mégis hozzájuthatnak s beköphetnek. Legjobb ennél fogva a mesterséges aszalás, az e célra használt aszalókészülékkel.

Az aszalás mikéntjéről legközelebb. Sz.

H I R E K.

— A szarvasi ev. egyház 3 szavazatlát a főgymnásiumi zenetanári állásra vonatkozólag Petrás Györgyre adta.

— Az esperességi gyűlés alkalmával f. hó 29-én a főgymnásiumi aluminum helyiségében diszebed fog tartatni.

— A társulati leány iskolában a beiratások az 1893/94 iskolai évre szept. 1-én és 2-án mindenkor d. e. 10 órától 12-ig fognak tartatni.

— Az evang. egyház gazdasági bizottsága a Sárkány-féle parochia melletti promenádot korláttal záratta el azon helyen, mely a Kossuth és a Tűzok-utca között átjáróul használtatott. A közönség úgy látszik nem igen respektálja az indokolatlanul felállított alkalmatlan korlátot, hanem szépen átbujik rajta. Valóbban kíváncsiak vagyunk rá, hogy mi okból záratott el ezen kényelmesebb gyalog közlekedési ut a közönség elől?

— Betiltott vásár. A csongrádi aug. 25-iki és a tiszaföldvári aug. 27-iki vásár a kolera miatt betiltatott.

— Az aratás eredménye. (Hivatalos kimutatás.) Városunk területén átlagos számitással ez idén kat. holdanként az egyes

kérdem, kitérő választ ad. Hova fog menni? S miért titkolja előttem? Hiszen ugy szeret... És azután, ha nőm lesz, ha őszinte lelke, szenvedélyes szive összeolvad az enyémmel, szabad-e köztünk titoknak lenni? Nem, nem Paula, ez borzasztó lenne... Én féltékeny, nagyon féltékeny vagyok... Örültség, méltatlanság tölem, hogy kételkedni merek ez angyalban, ebben a tiszta szent lényben; és mégis... de hova is mehet?

Kocsija elhagyatott, félreeső utcába fordult; aztán a bátyatöltésre hágott, elhagyta a város kapuit. Elhajtatott a csatorna mellett, a zöldsövény határolta országuton s tíz perc múlva egy kanyarulatnál hirtelen megállott.

— Mi az? — kérde Umberto előrehajolva.

A kocsis lezállott a bakról s oda lépve hozzá, jelenté:

— Megálltak.

A kocsis egy major közelében állott! Paula és komornája gyalog odafelé tartottak.

Umberto kiugrott kocsijából.

— A kapunál várj reám, — mondta a kocsisnak.

A legrövidebb uton, mely a mezőn

végig itt, látatlanul a major közelébe jutott.

A bokrok közt elrejtözve, Paula üdcsengő hangját hallotta, majd egy másik vidám, kacagó gyermek hangot. Felállott, s a sovány lombjait félrehajlotta. A major udvarán egy kőpadon ült Paula, térdén egy körülbelül három éves gyermeket hirtálva, göndör, szőke haju, égszínkék szemekkel. Kezeit Paula nyaka körül fonta s kövér arcocskáját arcához szorította.

— Jól voltál Mario, engedelmeskedtél-e, ahogy megígérted?

— Igen, szép mamuskám, jó voltam nem engedetlenkedtem, nem voltam makranczos, eljöhettél volna mindennap hozzám, szép mamuskám minden nap.

— Helyes kedvesem, helyes, ha te jó vagy, akkor én igen nagyon, nagyon boldog vagyok; légy azalatt is jó, míg majd el nem jöhetek hozzád.

— Miért? Én akarom, hogy etjőjj holnap is mindig, — szölt a gyermek siránkozó hangon.

— Viseld jól magadat, Mario, akkor hamar eljövök és ha jó leszel, sok szépet hozok neked, most is nézd, mit hoztam. Margit! — kiáltá

A komorna, ki a major kapujában egy csapat parasztasszonnyal fecsegett, előhozta

a csomagot és a kosarat. Ennek lattara rögtön felvidult a kicsike.

— Mutasd, mutassad, hadd lássam! — kiáltá ugrálva.

Egyik parasztasszony ölébe fogta a gyermeket, a többi meg körül állta a kőpadot, melyre a komorna a csomagot helyezte, s hangos szavak közt bánták meg a ruhácskakat, köténykét, Mario cipőcskeit, a falovat, kocsit, a golyókat. A kiesi vígan ugrándozott. Paula félrehívta az egyik asszonyt, s pár perczig halkán beszélt vele.

Umberto rejtekében lélegzeni sem mert hogy észre ne vegyék; látta, amint Paula visszatér az asszonyok közé, karjára veszi s szenvedélyesen csókolja a gyermeket, s mikor visszaadta az asszonynak, arca piros volt szeméi könnyekkel telve.

Aztán látta, amint távozóban az ut széléről még egyszer visszafordult, egy pillanatig habozott, hogy visszatérjen-e; majd visszaladt, összecsókolta a gyermeket, s még újra elfutott, a gyermek sirva nyujtotta kezecskéjét utána.

— Gyere vissza szép mamuskám, gyere vissza!

Paula komornájával visszatért a hirtájához, vissza a városba. Umberto távolról követte őket.

Irtózatos kín marcangolta szivét; éles

gabnafajok a következőképen fizettek, búza 6 mmázsa, Rózsa (nem termelhetik.) Zab 4 mmázsa. A Takarmány esett egy holdra széna 5 mm. szalona 5 métermázsa.

— Kolera. A kolerának egy esete Csabán, annak három gyanús esete pedig Oroszában, annak három gyanús esete pedig Oroszában felmerülvén a megyénk alispánja szigorú rendeletet adott ki a községek előjáróihoz az óvintézkedések megtétele céljából. Egyben a gyanús betegségek diagnosztikájának megállapítására a megyei főorvos akadályoztatása esetére a szarvasi járásra ézve Dr. Szlovák Pál tiszt. megyei főorvost jelölte ki.

— A ki a saját főnökét nem ismeri. A napokban Melcher Károly nevére egy levél jött a póstán. A levélhordó fűhöz-fához fordul felvilágosításért, hogy ki lehet ez az ismeretlen uri ember Teljes egyhétig hiába nyomozza a címzettet s már-már a községi előjárósághoz akar fordulni, hogy az a levelen a kézbesíthetlenséget igazolja, midőn találkozik egyik collegájával. «Te János nem ismered Melcher Károlyt, valami levele jött és nem tudom, ki lehet az!» »Uramisten« felette a kérdezt — téged is Csikágóra kéne vinni, hát nem ismered a főnök urat?

— Gyászjelentés. Dr. Dózsa Sámuelné szül. Hajnal Fanny, Hajnal Béla, Dr. Lerner Fülöpné szül. Hajnal Janka, Hajnal Béláné szül. Steiner Hermin, Dr. Dózsa Sámuel, Dr. Lerner Fülöp úgy a maguk, mint családjuk és számos rokon nevében mélyen megsomorodott szívvvel jelentik a forrón szeretett apának, nagy apának, apósának és rokonnak Hajnal Józsefnek f. hó 22-ikén élete 64-ik szomorú özvegyiségének 4-ik évében történt gyászos elhunytát. A drága halott hült tetemei f. hó 23-ikán délután 5 órakor tetettek a szarvasi izr. sirkertben örök nyugalomra. Áldás és béke lengjen porai felett!

— Táncmulatság. A szarvasi magyar

fúvózenekar vasárnap táncmulatságot rendez. A jobbara szegénysorsu fiukból álló zenekar megérdemli a hogy a közönség felszerelési költségének fedezhetése végett anyagilag pártfogolja.

— Tallián Béla főispán, e hó végéig fog torontáli birtokán időzni. A közigazgatási bizottság szeptemberi ülése jövő hó 4 ikére van kitűzve, akkorára a főispán visszaérkezik székhelyére s valószínűleg állandóan Gyulán fog maradni.

— A szarvasi földművelő ifjuság szept. 3-án Jeszenszky János vendéglőjében táncmulatságot rendez.

— A vármegye őszi rendes közgyűlése, szeptember 27-ikére s következő napjaira tüzetelt ki. Az állandó választmány közgyűlést előkészítő tanácskozásait már a jövő hó elején kezdi meg.

A Viskovics-féle árvatári sikkasztás foglalkoztatta f. hó 12-én közigazgatási ülést nevezetesen ez az odiosus ügy vette igényt be a tanácskozási idő nagy részét. Hatarozat ezuttal az lón, hogy a Hoffmann Mihály t. főügyész által beterjesztett vizsgálati ügyiratok, a legközelebbi ülésen leendő indítvány tétel céljából kiadattak dr. Fábry Sándor m. főjegyzőnek.

— Öcsödön f. hó szeptember 3-án az ottani magyar zenekar táncmulatságot rendez.

— Hol változik meg a napneve? Mivel egy idő óta a különböző óráövekről, valamint az úgynevezett világidőről igen sokat beszélnek, azért a fenti a vele összefüggő utóbbi kérdéssel egyetemben olvasóinkat is érdekelheti. Flammarion Kamil erről az «Impartial»-ban a következőket írja: A «Figaró»-ban a következő kérdést veti fel valaki: Ha Párisban október 2-én reggel éjfél után 1 perc van, milyen napjuk van Páris antipodistáinak (ellenlábaknak)? október 1. vagy szeptember 30. Ha keletre utazunk és az órákat számláljuk

azt tapasztaljuk, hogy Bécsben október 1. reggel 1 óra van; Sebastopolban ugyanazon nap 2., Astrachanban 3., Bukarában 4., Saigonban (Cochinchina) 7., Jokohamában (Joha) 9 órája és Futuna-szigeten (Uj-Caledoniával átellenben) okt. elsejének dele van. De ha Párisból ellenkező irányba, azaz nyugatra utazunk és az órákat számláljuk, akkor az Asori szigeteken szeptember 30-ika este 10 óra Buenos-Avresben 8 óra. New-Yorkban 7 óra, New-Orlansban 6 óra, San-Franciskóban 3 óra 15 perc, Alentiszigeten 1 óra délután éz Futuna-sziget másik felében szeptember 30-ikának dele van. Miként lehetséges ez? Lehetséges-e, hogy földünk ugyanazon pontján egy időben két (szombat és vasárnap) nap legyen? A valóságban nem. Akkor tehát van egy választóvonal, hol a szombatról a vasárnapra mehetünk át és a melynek baloldalán szombat, és a jobboldalán vasárnap van? Hol van e vonal és kijelölte azt meg? Ha egy ily vonal Párison menne keresztül, az igen génaut dolog volna. Mert ha az opera-sétány páratlan oldalán és a város nyugati részén pl. augusztus 1. volna, akkor a sétány páros oldalán és a város keleti részében még 31-ike lenne. Az előbbi időben természetesen minden ország az órákat és a napokat a maga módja szerint számította és volt saját naptára. Nem is volt szükséges, hogy egymást értesítsék, minthogy nem ismerték egymást. De minthogy a földet körülhajózták és annak minden része összeköttetésbe lépett egymással, csakhamar érezték az egységes időszámítás hiányát, a melynek következménye egy bizonyos dátumhatárvonal. A portugálok nyugotról kelet felé, miközben a Jöreménység foka előtt vitorláztak el, a spanyolok ellenben a Maghellan-szoroson át keletről nyugat felé hajóztak körül a földet. Miután minden nemzet a maga hajóján a saját időszámítását tartotta meg, a dolog odalyukadt hogy az ellenlábak délkörön az egykor hollandiai birtokot képező Famosa-sziget lakóinál épen a hétfő köszöntött be, mikor a spanyolok által fölfedezett Mariana és szigeten még csak a vasárnaphoz voltak közel. — Mindenesetre van dátum határvonal. Ez körülbelül a 180-ik délkörrel esik össze és érinti a Mariana és Katalin szigetet és innen folytatja útját keletre az Uj-Hebridák és Uj-Kaledonia felé. E mellett fűdolog a gyakorlatra az, hogy e vonal nem húzódik keresztül lakott helységeken; egészen a tengerben fekszik. Ha hajók vonulnak át rajta, akkor a hajósok két napot egynek számitanak. — Ha nyugatról keletre hajóznak, akkor az előző napot tartják meg, ellenben az ellenkező irányban átugranak egy napot. Az első esetben a hajósoknak egy nappal többjük van, mint az utóbbiban egy nappal kevesebb bért kapnak. — Ha tehát Párisban szombat, október 1. éjfél után 1 perc van, akkor kelet felé egészen a megbeszélte határvonalig mindenütt ugyanazon nap van, ellenben nyugat felé ugyanazon vonalig még szept. 30-ika van. Tehát e választóvonalon az egyik lábunkkal a péntek, a másikkal a szombat megfelelő felében lehetünk.

fájdalom, mint a méh szurása, — a kétség kinja. A jelenet melynek lesből szemtanuja volt, lelkében kimagyarázhatlan zavart, lázas izgalmat keltett.

Kié a gyermek? Miért szereti annyira Paula, mily kapcsok kötik hozzá? Miért nevezi «mama»-nak? Ezernyi kérdés, melyekre hányatott lelke feleletet nem talál, gondolatai szédületes körtánczot jártak agyában, s kétségbeesett tervekbe ragadtak.

Kétkedni Paulában, e tiszta, szűzi lenyben, ez angyalban, örültség, hitványság jól tudja, — és mégis . . .

Égő homlokát, mely képtelen volt egy gondolatra, tenyerébe hajtá. Ezer kétség, ezer gyanu üldözte, nem volt képes egy eszmet megragadni, egy gondolatot kikerekíteni, nem tudott szabadulni a félelmes lidereznymástól, mely ugy szoritotta; minden perczen megjelent előtte a mosolygó gyermek képe, mintha gúnyolui akarna. Idegenek említették előtte Paula titkoszertü útjait; nem adott szavuknak hitelt, mégis megkérdezte a leányt. Nem felelt; be kellett látnia, hogy Paulának előtte titka van

Most nyomon volt: sokat megtudott, de e felfedezés csak növelte kétségeit, megszázsorozta lelke kinjait.

Öt órakor nyugodtságot színlelve, igérete szerint menyasszonyához ment.

Paula vigan, mosolyogva, mint a rózsás tavaszi reggel, jött eléje; — de rózsás arcán mintha a gyermek ajkának nyomát látná: nagy, kék szemei, melyek ragyogtak, mint az ég pereme, s oly szerelmesen tekintettek reá, — mintha még könyvesek volnának. Mosolyogva nyujtá oda neki szűzi homlokát, de Umberto nem csókolta meg. Megfogta s az ablakmélyedésbe vontá.

— Paula, — szölt remegő hangon — szeretsz engemet?

— Oh Umberto! — hogy kérdezheted? — susogá a leány, pirulva közeledve hozzá: de mikor sápadt, dült arcára esett tekintete, megdöbbenve visszariadt.

Umberto. Umberto, mi a bajod?

Umberto egyik egyik kezével végigsimította homlokát, mintha rendezni akarná zilalt gondolatait.

— Figyelj reám, Paula, rövid ideje ismerlek, alig hat hónapja, s mégis látod ugy szeretlek, mintha öröktől fogva ismerlek volna, enyém vagy. egészen enyém. Szeretlek Paula, jobban szeretlek, mint az egész világot, az egekre, szerelmünkre kerlek, fejsd meg a titkot, mely kinez, megöl . . .

(Folyt köv.)

Felelős szerkesztő: Mihálfy József
Főmunkatárs: Epstein Miklós.

!!! Tetemesen leszállított ár !!!
S Z A R V A S V Á R O S T É R K É P E

(rajzolta: Mihálfí József tanár)

a meddig a készlet tart

darabonként 20 krajczárjával
szerezhető be lapunk előfizetői által
a „SZARVAS” szerkesztőségében.

Kényes utca 175. sz.

HIRDETŐK FIGYELMÉBE
H I R D E T É S E K

A „SZARVAS” számára
kedvező feltételek mellett vétettnek fel.
Többszöri hirdetéseknel megfelelő ár-
engedést nyújtunk.

A „SZARVAS” kiadóhivatala.

Selyem-utca 240. szám.

Deutsensmid János,
kereskedése.